

θερίας, Φλοτόφον τού Βοστόρου, Πόθον τού Κωνσταντίνου, Φράουλαν, Τσούχτραν, Φυσιόλατρον.—*Χωριατοπόύλα* (0) με Μπουμπούλιναν, *Ένδοξον Κυνούλευκον*, Ρεύμα τού Βοστόρου.—*Δαρφοστεφής Νίκη* (0) με *Άπειρον Νίκην*, Δέξιαν τού *Έλληνομού*, Πτερυγίζουσαν Δόξαν, *Ωρίσανα*, *Πειρακτήριον*, *Πτερυγίζουσα Δόξα* (0) με Πόθον τού Κωνσταντίνου, Προγκίτισσαν τῶν Δολλαρών, *Βαλκανικήν Συμμαχίαν*, *Δορεάνα*.

Η Διαπλασίας δοσπάξεται τούς φίλους της: *Μελάχρονό διαβολόν* (*έχει καλῶς, εὐχαριστώ*) *Αύτόνομον* *Ηπειρών* (*πού ηδέξησε τὸ ξεσπάθωμά της εἰς ἔνδεκα φύλλα* νὰ τὰ χιλιάρι) *Μανιατοπόύλαν* (*έπειτα λοιπόν, εὐχαριστώ πολὺ, γαρετίσμαν εἰς βλάσι*) *Ένα Χιωτάκι* (*έλαβα, ἐπιστώθης*) *Άδονιν* (*χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν γράψε μου*) *Φιλοπατρίν* *Μακεδόνα* (*έστειλα*) *Άρον* (*μη τὰ γράψεις σοῦ γνωρίσαν τὸ καθέναν*) *Έλενθερωτήσαν* *Ηπειρών* (*έλαβα, εὐχαριστώ*) *Χωριατοπόύλαν* (*έστειλα*) *Ναυτάκι τῆς Δήμου* (*έχει καλῶς, τὸ ἔξηγω*) *Ρουμελιωτάκι* (*περαστικά*) *Έπιπορθητήν τού Μπλανίου* (*έστειλα*) *Λάβραρον* τού 21 (*όχι: διὰ μετρῶνται ως ὅρθιαι αἱ λύσεις, πρέπει νὰ συμφωνῶν μὲ τὰς δημοσιευμένας*) *Άνθισμένην* *Άμυγδαλιάν* (*έχει καλῶς*) *Ἐνετικόν Δέοντα* (*εἰς χαρτὶ τῶν συνδρομητῶν; 20 λεπτὸ τὸ φύλλον*) *Εὐέλπιδα Μικρασιατίδια* (*σοῦ τὸ συγχωρῶν*) *Πριγκίπισσαν τῶν Δολλαρίων* (*όχι, αὐτὸ ποῦ ἔρωται, δὲν εἶναι εἰς τὸν Κανονισμὸν ἐξαιρετικῶν διών, ἀν στᾶτη τίποτε καλόν, τὸ δέ γορια*) *Φρεάνηλην* (*έλαβα, εὐχαριστώ*) *Τροποιούλην* *Έλλαδα* (*βεβαίως ἐλήρηται, καὶ θὰ δημοσιεύῃ προσεγγίς*) *Φύρων τῆς Μυτιλήνης* (*χαίρω ποῦ ἔγινες καλά*) *Αδυτοντα* *Άστρεά* (*βεβαίως διὰ κλήρου*) *Έβεδον τού Μεσολογγίου* (*έστειλα*) *Μικρόν Δούκισσαν* (*χωρίς ἐπιστολὴ σου*) *Έστειλα*) *Θεαν* *Άθηναν*, *Μπρουνέτ*, *Μυτιληναῖκον Ζεύνιον*, *Φάνων κτλ. κτλ.*

Εἰς δύος ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου, θάτινήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τού τόμου τῆς Διαπλάσεως τού 1914, *μόκκαν μὲ χρυσᾶ γράμματα, δι’ δύος θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια των εἰς τόμουν, εἴνε ηδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς εὑράξοντας τὸ ἀντίτυμον, δραχ. ή φρ. 1,75.—*Υπάρχουν καὶ τῶν ἔτῶν 1906—1913 καλύμματα τιμώμενα ἐπίσης δρ. 1,75 ἔκαστον.**

Δαρυγγιών, Θυμῶν

καὶ *Ρινοφαρνγικῶν νόσων*
εἰδικὸς ἰατρὸς

Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ἐν Εδρῷ πονοδάσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ἀπὸ 10—12 π.μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Πλατεῖα Ομονοίας καὶ δόδες Λάρουν 8α

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

*Άρχη τοῦ 149ον Διαγωνισμοῦ Λύσεων
Απριλίου—Τούλιον*

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 31ης Μαΐου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταῦτης ἐφ’ δύον δεῦ θά γένουν ἀκούη δημοσιεύθησαν.

219. Δεξιγρίφος

Κάτοικος ἀρχαῖας χώρας
Μ’ ἓν πάθος συνηγόρη
Καὶ νησὶς εἰς τὸ Αἴγαλον
Πάρευθεν ἐφανερώθη.

220. Συλλαβόγριφος

Μόριον, ἀντωνυμίαν
Καὶ νησάκια συνενών
Κ’ ἓν κόλπον στήν Ασίαν
Εὔκολα σοῦ φανερώνων.

221. Μεταγραμματισμός

Ποταμὸς μεγάλος εἶμαι·
Τὸν λαύρον ἀν μοῦ ἀλάχης,
Ἐρπετὸν εὐθὺς βά γίνω
Ποὺ θὰ ιόης καὶ βά τρομάχης.

222. Πυραμίς

+	= Φωτείνεν
* + *	= Ἐπιρρήμα
* * + * *	= "Ασύλον πλοίων
* * * + * *	= Θεά
* * * + * *	= Ιδρυμα οιονδήποτε Οι σταυροὶ ἀρχαῖος θεός.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Θείανος

223. Επιγραφή

Η Υ Σ Τ Τ Τ Α

Σ Χ Τ Η Α Α Α Σ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταῦτης.
Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αιματομένου Ξέφους

224—228. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι *ζητούμενων λέξεων* δι’ ὄλλου πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἀνεύ ἀναγραμματισμοῦ, ἀλλὰ τούτοις λέξεις: νόμος, χρόνος, πάλλω, Βόλος, ἔπος, ἔνος.

Εστάλη ἀπὸ τὸ Ένδοξόν Σούλι.

229. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0	= Γλύπτης.
2 3 1 6 9 0	= Τεχνίτης.
3 2 9 0	= Θεός.
4 9 2 3	= Δέν εἶναι θάλασσα.
5 8 9	= Στρατιώτ. σῶμα.
6 2 5 3	= Αριθμός.
7 8 8 9	= Αρχαία βασιλότ.
8 7 4 5 0	= Δέγκται.
9 2 3	= Θεά.
0 3 2 3	= Γάννη τῆς Γραφῆς.

Εστάλη ὑπὸ Κοραλλίας Καστείτου

230. Διπλή Ανθοστικής μετά Φωνητονότητον καὶ Ελληνοσύμφωνον

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι *ζητούμενων λέξεων* ἀποτελοῦν Φωνητονότητον τοῦ αὐτοῦ τύπου, τῶν ὅποιων τζητεῖται ἡ λύσις:

1. Αρχαῖος πρως τῶν Αθηνῶν. 2. Πόλις τῆς Ιταλίας. 3. Αρχαῖα παιτήρια. 4. Πόλις τῆς Ισπανίας.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ονοματόποντος τῆς Δόξης

231. Φωνητονότητον

νν—πλε—τν—δλυ—σ—δσπτ

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ηρόως τοῦ 1913

232. Γεῖφος
νέος γερ γερ γερ
Οτι μαθ δὲν ταφή
νέος γερ γερ γερ
Εστάλη ὑπὸ τῆς Δάσκαλος τῶν Ανθέων

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμάτ. Αστικοῖς τοῦ φύλλου 5
50. Νίκαια (νι., Κέα.)—51. Καυκαλός Κάρπατος.—52. Θρί—οφις.—53. Ναύπλιον (ναῦς, πλοῖον.)

54. ΚΑΕ—Ο—ΠΑ—ΤΡΑ 55—59. Διὰ τοῦ Ο—ΜΗ—ΡΟΣ ΓΗ: ἀρημα, γύπτεδον, σιγή, οργή, συμπαγής.—60. Αντωνία (ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΜΙΑ...).—61. ΑΡΑΧΘΟΣ—ΓΑΔΕΙΡΑ (ΑΓλασία, Ράρηλ, ΑΔραστος, Χελλάνη, Θιασος, Όρος, Σαμος).—62. Άρχη τὸ ημέραν τοῦ πατέρος.—63. Γλώττης ἀρχε (γλ—οτ εἰς αρχε).

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ δῶν αἱ λύσεις, ἀδιανοτέως φυλ λαδίου, ἐλληφθησαν ἀπὸ 25—31 Μαρτίου

ΑΘΗΝΑΙ. Ψάρι της Εποίης, Κατέλα, Νικολάου, Σκλαβιώτεων, Ελλην., Κ. Μουστάκας, Γ. Α. Δεληγάνης, Κοντά, Π. Μαρδόης, Τιόννα Σ. Κομιστάκος, Μαρδίνος Σ. Κομιστάκος, Αλέξανδρος δ. Μακεδόνα, Λάμπιον Αστήρ, Δαφνοστήφης Μακεδονία, Σ. Λαζαρίδης, Μαρθίνη, Χαροπ. Τιόννοντος, Άγνα Δανιέδου, Ματσούνη Ήλιοβασιλέμα, Β. Γ. Αθηναϊός, Γ. Χ. Πουλάκος, Αγάννα Χ. Πουλάκον, Ασπασία Α. Πουλαρίου, Δημ. Μ. Βουγιάδης, Λευκή, Δημ. Π. Γιαννάρου, Πάναλη, Πούδη, Π. Καναρίδης, Ρομανόλα, Ιακώπη, Παύλη, Ιο. Ν. Ιγγλέστης, Ρομανόλα, Ιακώπης της Ορείζης, Ιεών, Ν. Πλατούης, Να. Δ. Ρέστης.

ΑΜΦΙΣΣΗ. Χάσον.

ΑΡΓΟΥΣ. Ένας χωρὶς ὑπογραφήν, Νικ. Απ. Κουλουμάρης, Ανδρ. Αμπότουλος, Εύνη. Ι. Γιαννάρης, Κ. Καρουάνης.

ΑΣΤΡΟΥΣ. Δημ. Π. Πρωτοπαπᾶς

ΒΟΛΟΥ. Ενδουσαθός Έλλην.

ΓΥΣΕΙΟΥ. Στ. Οικονούμακος, Ροδοδάκυλος Ήσ.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ. Αἰον. Ι. Κλαδέης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ. Χ. Λιαπάκης, Ανθιμαένη.

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝ. Ραφαὴλ Μαρθίνη.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Σοφος τοῦ Μέλλοντος, Μαριού Κ. Καμβύδης, Λουλα Καχοίλα, Νέλλη Πολτρη.

ΚΕΦΑΛΑΝΗΙΑΣ. Πλάτων Β. Μεταζας.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ. Περ. Σ. Κονοής, Ίωάν. Π. Ματσούνας, Αναστ. Γ. Γιαννακόπουλος.

ΛΑΥΡΙΟΥ. Αδαμαντία Ν. Καρζή.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

11 Απρίλιον

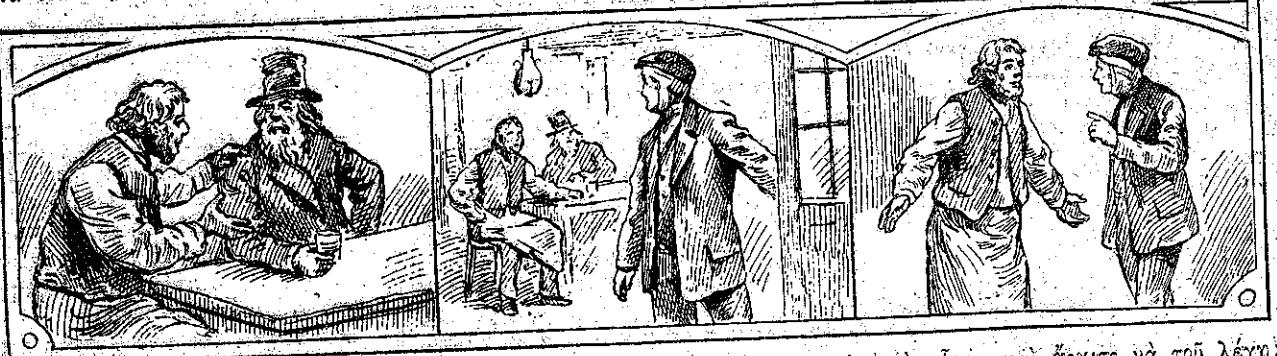
εις, με θυσίας, με έργα. Οριστού περίγραψε νά βλέπης δύο κορίτσια πιασμένα από τα μαλλιά, και ο άλλος νά σου λέψε: «μη βλέπης! λατρεύονται... κατά βαθος!» Άλλα διατί κατά βαθος κων δρι και κατά επιφάνειαν; Διατί νά κρύβεται η σήραπτη, που είνε το ωραιότερον πράττα, και νά παρονιάζεται σαν μίσος, που είνε το δυχημότερον... Και όμως πολλά παιδιά, και πολλοί μεγάλοι, έχουν το κακόν ίδιωμα γάραπον από μέσα και άπεξω νά μισούν ή νά φανώνται σπιλόφοροι. Μά δεν είνε παρόλογον αυτό;

Σάς δεσπάζομει φαίδων

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΟΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

— Άς κανη υπομονή, υπέλαθεν δύναμάς. «Άν θέλετε όμως, αφίστε μου αυτά τα γράμματα νά τα φυλάξω και δεν έλη δύνηται νά τα δείξω. Ένα είνε σορός, δύος λέσι, όταν τα διαβάσων και δεν ξανάπεράστε-

τε από σω, έγω θά σας πε τι λένε.

— Άς είνε! απεκρίθη δύναμάς νά περιστηρίθη το θριαμβευτικόν μειδίαμα, το υπότονον έφωτισεν δύος το πρόσωπον του γέρω Θωμά.

Οι δύο φίλοι γήπιαν, εποιέαν, ξανατίαζαν. Είναι το τέλος τους έκερασε και ο κύριος Θωμάς.

Μετά μίαν ώραν, δεν έξηλθον τρικλίζοντες από το μπάρ, είχον ληφθούνται τελείως την ιστορίαν του «εύρημάτος» των.

Εν τῷ μεταξύ δύναμάς ἔτριψε τα ματαγιάλια του και ήρωνέστε νά διεβάσῃ τὰς ἐπιστολάς, ώς νά ήλπιζεν, δεν θά τῷ διεπαλύνοντον έξαφνα τὸ μαστικόν των.

— Τίποτε! έψηθύρισε στενάζων. Δεν

υπάρχει ούτε μία σήραπτη λέξις έδονυσα. Ηρόπειτε νά τὰ δάσως τὸν «Καθηγητή». Νά ίδουμε, θά τὰ διεβάσῃ κι αντός; Γιατί άρχιζω νά υποτεύωμαι, δεν δεν είνε ούτε λατίνικά.

Εκείνος, τὸν υπότονον δύναμάς ώντας «Καθηγητή», ήτον ένος άλλος κατοίκος θυμρώπος, ναυαρής τῆς ζωῆς,

μόλις τὸν είδε, τὸν υπεδέχθη μὲ τὸν μεγαλείτερὸν ἔγθυσισμόν.

— Χαίρω πάρα πολὺ ποὺ σᾶς βλέπω! τοῦ ἐφωνᾶξε. Καὶ δι τὴν ἐσχάτην πτωχίαν καὶ συγκάνων τώρα, δύσον τῷ ἐπέτρεπον τὰ μέσα του, εἰς τὰς ταβέρνας αὐτῆς τῆς συνοικίας του Λονδίνου καὶ χωρίων εἰς τὸ μπάρ του κύρωμα.

Πρὸς ἐπίμετρον, δι τὸ θέλω καὶ ἐγώ, ἐστέναξε, δι «Καθηγητής». Αἱ ἐργασίαι πηγαίνουν τόσον ἀσχηματικά πώρω!

— Μή σᾶς νοιάζη γι' αὐτό! υπέλασθεν δύναμάς μὲ γλυκὺ μιδιάρια. Πήγα μου μόνο, τι μπορῶ νά λέω τὴν τιμὴ νὰ σᾶς προσφέρω;

— Τὴν τιμὴ νὰ μου προσφέρετε... έψηθύρισε δι «Καθηγητής», συγκειθεστος εἰς τέτοιαν γλώσσαν τόση λοιπὸν ἀσφίω, ποὺν ἀποθάνω... πρέπει νὰ σους ἐμπιστευθῶ...

— Ό «Καθηγητής» ἔξαφνα ἐστομάτηρε.

— Νά σου ἐμπιστευθῶ... τι; ήρωτησεν δύναμάς, δύλος αὐτά;

— Νά σου ἐμπιστευθῶ ἵνα φοβερὸν μυστικόν, συνεπλήρωσεν δι «Καθηγητής».

— Ο κύριος Θωμᾶς ἔσερβοισε τὸν πελάτην του. Μετ' ὀλίγον ἐπῆρε καὶ ἐκάθησεν καὶ τὸ ὄντον εἰπειδὴ δύναμάς δὲν τὸν ἐγνωμίεν, εἶπε:

— Σποθῆτε μιὰ στιγμή, φίλε μου, έξακολουθούμε σε λιγάνι.

— Οχι! ἐφωνᾶξε μὲ πεῖρα δι μεθυσμένος. Τώρα εύθυνος! Αὐτά τὰ γράμματα εἰναι πολὺ διασκεδαστικά... δι τὸ μαστικό... εἴ! εί! τι δάστει!.. (Ἐπειτασυνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ὑπόγειον, διὰ νὰ φέρῃ τὸ περίφημον ούσιον.

— Καὶ ἀριστὸν ηγάγκασε τὸν συγομήκη τὸν του νὰ πηγαὶ πολλὰ ποτήρια ἀπ' αὐτὸν καὶ ἐθεσιωθεὶς ὅτι ήρχισεν ἡ μάστιχα, τότε μόνον τὸν ἐξανθίσθετο τὰς ἐπιστολάς. Νά τὰς μεταφράσῃ, ήτο εἰς θέσιν ἀπόμνη, ἀλλὰ δεν νὰ εγνωμεῖτο κατόπιν δι τὸν ἀσθετικόν του.

— Ερχεται, τὴν ἀκαδίαν κατόπι μου, Μά δεν γνωρίζω τὸ κεφαλί: Φοβοῦμαι, μὲ τὸ πρώτο ἀντίκρυσμα, Μήν τούχη καὶ τὴν χάσω πάλι.

— ΙΑΤΙ δικρόσυνε τὰ μάτια σου;

— Κατιρδ, λαχτάρα ἔχεις η πόνο;

— Κατιρδ, λαχτάρας, πόνος μέσα μου

Τὰ θάρτων δὲν τὰ φανερώνω.

— Τὰ δικρύα μάτια είναι σύραμα

— Κ' έχουν πηγή βαθύτερη, ἀλλὰ:

— Τὰ στένει μὲ τὴν καρδιὰ στὰ μάτια μου

Κάποια εύτυχα πολὺ μεγάλη.

“ΦΟΤΕΡΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ,

ΗΝ πεδιμένη εύτυχα μου.

Πηγαὶ δι τὸν Αδην γε ξητήσω.

Σαν τὸν Ορφέα καὶ εμὲ συμπόνεσ,

Τὴν εύτυχα μοδιώσω πισώ.

ΡΑΧΝΙΑΣΜΕΝΑ είναι τὰ φλάμπουρα

Καὶ τάρακα τὴν σκουριὰ τὰ δένει.

Δεν πέθαναν — αποκομιδήκανε —

Αθάνατοι είναι οι δοξασμένοι.

Καὶ μά γυχτιά, σάν γα δυετρεύθηκαν

Μεσ' τὸν απέλειπο τὸ χρόνο,

Αναστηλωθηκαν τὰ φλάμπουρα

Καὶ τάρακα ἔτρεξαν μὲ πόνο.

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ η οδραγόθωρη

Στὴν Αγία Τραπεζαν απλωμένη;

Τοις Εσταυρωμένους θεοῦ τὸ μήνυμα,

Τὴς νίκης μήνυμα προσμένει.

Ω γάη, γάη! — Βαφγο ἀγούθηκε

Τὴς λόγχης η πληγὴ η κλεισμένη,

Κ' η Σταυροφόρα ἐρροδοδάφηκεν.

Απ' τὴν πληγὴ τὴν ματωμένη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Εύφυες μέσον.

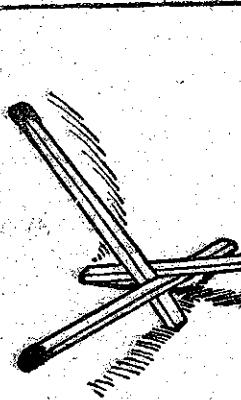

ΤΟ ΦΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΜΥΛΩΝΑ

Ο βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος δι 1805 περιγρεῖται εἰς μίαν ἐπαρχίαν τῆς Γαλλίας, συνοδευόμενος από ἡλιγιον ἱππέων λογχοφόρων. Καθ' ὅδον η συνοδεία συνήγειρε νέον μυλωνάν, οὗ θηρεύοντας ἀλογον φορτωμένον μὲ δύο σάκκους ἀλεύρου.

Εξαίφνης τὸ ἀλογον ἀγριεύει, φίπτει κατὰ γῆς τὸ φορτίον του, ἀφίνει τὸν μυλωνάν εἰς τὴν μέσην τοῦ δρόμου, τρέχει δρομαῖον εἰς τὴν ἡλιγιον τοῦ ἱππικού καὶ τοποθετεῖται μεταξὺ τῶν ἄλλων ἱππων. Μὲ τὸ σύφιες αὐτὸν μέσον προλαμβάνονται αἱ συγκρούσεις, αἱ ὄποιαι εἰς τὸ μέρος ἐκείνον ἄλλοτε συγχάτια.

Τέχναισμα.

Να συναρμολογηθούν αἱ συλλαβαὶ αὐται, ώστε νάποτε λεσθούν τὰ θύρα τα πέντε μαθημάτων η βιβλίων τοῦ Σχολείου.

Β') ΔΙΣ ΤΟΥΣ ΓΑΛΛΙΟΡΟΘΕΞ

Βοτάλη υπὸ τοῦ Ηρωοῦ τῶν Βαλκανίων

N* n**s *ppr*pr**ns j*m**s c* q**n* *it p* n**s.

Νάναγνωσθῇ τὸ φωνηντόλιπον τούτο.

Δύσσει τοῦ ΙΤΟΥ φύλλου.

α'. Θρανίον, ζέρα, χάρτης, πίνακε, κινδύνια. — β'. Rira bien qui rira le dernier.

Εμπαρεῖτε νά τοποθετήσετε ἐπάνω εἰς ἓντριπτέα τρία σπίρτα, εἰς τρόπον ώστε νά εμπόρουν νά ποταστάσσουν τὸ καλοῦ

Τὸ ποταστὸν καθημον τὸν καλοῦ συνδρομητὸν είναι η ἡρματος ἀναγνωστὶς τῆς συνδρομῆς τον

